

|τὰ| ξέρει καὶ ὁ Στράτη(ς)|¹¹ γης· καὶ<ἀ>φίνω τους εὐχή, εὐλογία· καὶ <ὅ>ποιος ἀ<ντι>-
τείνει <εἰς> τὴ δευτέρα παρου|¹⁵σία νὰ κριθοῦμε εἰς τὴ μέλλουσα κρίσι· καὶ πῆρα
ἀπὸ τοῦ |¹⁶ Τογατζῆ ἄσπρα καὶ τοῦ ἔχω μολογία μὲ τὸ χέρι μου κ' ἔ|¹⁷χω τον
ξωφλημένο καὶ διὰ τὴ Βενετία· κ' εἶναι ἡ μο|¹⁸λογία χαστή· ὅπου εὐρεθῇ, εἶναι
ξωφλημένη· καὶ γράφω |¹⁹ μὲ τὸ θεὸ καὶ μὲ τὴ ψυχὴ μου, καὶ <ἄν> μοῦ ἔκαμε
{κα|²⁰με} κανεῖς κακό<εἰ>ναι συχωρεμένος. Παπᾶ Νικόλαος Σέρ|²¹βος ἔχο<ν>τας
τὸ νοῦ, τὰς φρένας μου ἔγραψα μὲ τὴ ψυχὴ |²² μου καὶ νᾶχη μεγάλοι μικροί, πέτρες,
ξύλα ὁ<λα> νᾶχου τὴν εὐ|²³χή μου καὶ ἄς μὲ συχωροῦ καὶ θεὸς <συχωρέ>ση τους.

7. Ἀντὶ θηλυκά

XXXVI

Πώλησις τῆς 16 Ἰανουαρίου 1762. Τὸ ἔγγραφο στερεῖται τονισμοῦ. Ὁλόκληρον τὸ ἔγγραφο
εἶναι γεγραμμένον διὰ τῆς χειρὸς τοῦ γραφέως, ἐκτὸς τῶν 20 22 στίχων. Ἐπὶ φύλλου
χάρτου διαστάσεων 0,154 × 0,106.

1762, Γεναρίου 16.

|² † Τὴ σήμερον ἡμέρα δίδομε ἐ|³μεῖς οἱ δύο ἀδελφοὶ οἱ Ταμπουρέ|⁴οι, Ἀνα-
γνώστης καὶ Νικολάκης, |⁵ τοῦ ξαδέλφου μας τοῦ Παναγι|⁶ώτη τοῦ Κατζηρέα, ἀπάνω
γι|⁷ὰ τίς πέτ<ρ>ες, ὅπου ἔχομε εἰς {σ}τίς Κά|⁸λυβες τοῦ πύ<ρ>γου μας καὶ τίς ἐπου|⁹-
λοῦμε νὰ τίς ἐπάρῃ, ὅσες καὶ ἂν ε|¹⁰ύρισκονται τοῦ γύρου τοῦ σπιτι|¹¹οῦ μας, ὅξω
ἀπὸ τὰ θεμέλια |¹² νὰ μὴ τὰ ἐβγάλῃ· καὶ τοῦ τίς που|¹³λοῦμε γιὰ γρόσια - 4 - ἢ|¹⁴<τοι>
τέσσερα καὶ μισό· καὶ ὅμοιος ἐ|¹⁵βγεῖ νὰ τὸν ἀτιτείνῃ νὰ ἔχω|¹⁶με ἐμεῖς νὰ τὸ κεφα-
λιώνωμε· |¹⁷ καὶ εἰς {σ}ὲ ἀπὸ τοῦ ἐδώσαμε |¹⁸ τὸ γράμμα μας εἰς {σ}τὰ χέρια |¹⁹ του
γιὰ κάθε φανέρωσι.

|²⁰ ἐξαρχος νικολετζακίς κε |²¹ μοντουλεας ημῶστε παρον κε |²² μαρτιρουμε
ος ανοθε.

|²³ αναγνωστη κε νικολακης ελα|²⁴βαμε κε εγραψαμε.

XXXVII

Πώλησις τῆς 14 Σεπτεμβρίου 1771. Τὸ ἔγγραφο εἶναι τονισμένον μερικῶς καὶ πλημμελῶς.
Ἐπὶ φύλλου χάρτου διαστάσεων 0,220 × 0,188

1771, Σεπτεμβρίου 14.

|² Ὁμολογῶ ἐγὼ ὁ Παναγιώτης Μπειζινέας Κατζημπε|³άκης, πὼς μοῦ ἐφάνη
καλὸ καὶ μὲ καλὴ μου γνώμη καὶ πουλῶ τὸ |⁴ αὐλάκι μου εἰς τὰ Τζερονίσοβα στὸν
Σερβεϊκὸν κῆπον |⁵ στὸ δικό του κοντὰ, πουλησιὰ καθολικὴ· τὸ αὐτὸ αὐλάκι |⁶ τοῦ
πουλοῦμε τοῦ Παναγιώτη Κατζηρέα γιὰ γρόσια 8, ἥγουν |⁷ ὀκτώ, νὰ εἶναι κύριος
νοικοκύρις καὶ ἐγὼ ξένος καὶ ἀπόξενος· καὶ |⁸ ὅμοιος ἐβγεῖ καὶ τὸν ἀτιτείνει νὰ ἔχω

